

Dansk Europamission

Nr. 6 · September 2007
39. årgang

Hjælp til forfulgte - Evangeliet til alle...

Ramt af vandmasserne –
200 familier
har modtaget hjælp

Dansk Europamission
Postboks 60, 2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
E-mail: daneu@daneu.dk
Hjemmeside: www.daneu.dk

Gavegiro-konto 808 2200
Bankkonto 3140-0008082200
Danske Bank

Dansk Europamission er en fælleskirkelig organisation med medarbejdere fra og partnerskabsprojekter i evangelisk-lutherske, romersk-katolske og ortodokse kirker samt forskellige frikirker, deriblandt baptist- og pinsekirker.

Formand for bestyrelsen:
Pastor Bent Honoré

Formand for repræsentantskabet:
Sognepræst Henning Astrup

Generalsekretær:
Pastor Henrik Ertner Rasmussen

Ansv. redaktør: Henrik Ertner Rasmussen
Redaktør: Henrik Due Jensen
Forsidefoto: Apostolic Church of Pakistan
Layout: Lilian Jørgensen
www.himmelblaa.dk
Tryk: AKA-Print A/S
ISSN nr.: 0903 3548
Oplag: 9.700

“Dansk Europamission” tilsendes gratis

**Vore rejsesekretærer kommer gerne forbi.
Kontakt venligst:**

Henrik Due Jensen, Vallensbæk
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: hdj@daneu.dk

Nete Ertner Rasmussen, Bagsværd
Tlf.: 4444 2040. Fax: 4444 1300
E-mail: ertner@mailme.dk

Henrik Ertner Rasmussen, Bagsværd
Tlf.: 4444 1313 (kontor), 4444 2040 (priv.)
Fax: 4444 1300
E-mail: her@daneu.dk

Poul Thomsen, Gatten, pr. Farsø
Tlf.: 9866 3035. Fax: 9866 3536
E-mail: saronsslette@mail.dk

Benjamin Bach, Gladsaxe
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: benjamin@daneu.dk

AF GENERALSEKRETÆR,
PASTOR HENRIK ERTNER RASMUSSEN

Den hellige Agnes – en af de sidste romerske martyrer

Agnes var en ung pige fra en velstillet romersk familie, der ikke var kristen. Agnes havde dog fået undervisning i kristendom, sandsynligvis fra en kristen slave i familiens hus. Da hun nægtede at gifte sig med Phocus, en søn af en romersk præfekt, som var en af familiens rige, ugifte venner, under henvisning til, at hun havde viet sit liv og sin jomfruelighed til en langt rigere, smukkere og stærkere bejler end ham, kom det frem, at hun var kristen, hvilket var en stor forbrydelse i 304. At være kristen blev straffet med døden.

Dømt til vanære

Præfekten, som selv sad i dommersædet, ville give hende en chance for at redde livet ved at ofre i et afgudstempel, men hun svarede: ”Ærede dommer, tag ikke hensyn til min unge alder. Jeg beder ikke om medfølelse på grund af min alder. Jeg har nægtet at gifte mig med din søn, som er et levende væsen. Tror du da, at jeg vil kunne bøje mig for et afgudsbillede, der er lavet af sten og er stumt og livløst?” Vredt udbrød præfekten, at hendes blasfemi fortjente at straffes med døden. Han ville dog give hende en chance mere og gav hende valget mellem at ofre i afgudstempelen eller blive bragt til ”vanærens hus” – nærmest et bordel. Han opfordrede hende til at sætte sin families ære i højsædet. Agnes var chokeret over tanken om at blive udleveret til en sådan skæbne, men da hun regnede med Guds hjælp, sagde hun roligt: ”Hvis du kendte min Gud, ville du ikke vove at tale sådan. Han vil sende sin

engel til at beskytte mig.” Præfekten dømte hende derefter straks til at blive bragt til vanærens hus.

Ramt af lynet

Den første mand, som kom ind til hende, var Phocus, som blev ramt af lynet og faldt død om, så snart han kom ind. Da nyheden nåede faderen, kom han straks til stede og beskyldte Agnes for at have ombragt sønnen ved hekseri. Agnes svarede dog, at hun ikke havde rørt ham, og at det måtte have været Gud, der ved sin engel havde villet forhindre hans onde planer med hende.

Præfekten sagde så til hende, at hvis hendes Gud virkelig havde en sådan magt, ville han også have magt til at bringe sønnen til live igen. Derfor bad han Agnes om at bede for, at sønnen måtte få livet igen. Hun indvilligede under betingelse af at måtte være alene. Kort tid efter kom Phocus ud på gaden, idet han råbte: ”Der er kun én gud, den Gud, som de kristne tilbeder! Alle vore guder og templer er nytteløse!” Dette gjorde menneskemængden så rasende, at alle krævede Agnes dødsdømt på stedet.

Præfekten så, at han ikke kunne stille noget op imod pøbelen – lidt på samme måde, som Pontius Pilatus havde det, da han egentlig gerne ville have løsladt Jesus – så han overlod sagen til en underordnet, der dømte Agnes til døden på bålet. Da flammerne slog op, bad Agnes om Guds beskyttelse, så flammerne skadede hende ikke, men på underpræfektens ordre henrettede en sol-

Indhold

Den hellige Agnes – en af de sidste romerske martyrer

Af Henrik Ertner Rasmussen ... side 2

Ramt af vandmasserne

Monsunregnen ramte Pakistan med hidtil uset styrke – Dansk Europamission hjalp gennem Tahir Saleem og hans team... side 4

Uhørt provokation mod den egyptiske stat

Egyptisk konvertit kræver, at staten anerkender retten til at blive kristen – hans advokat trues på livet af sikkerhedspolitiet... side 8

“At have undervist en martyr er noget ganske andet”

Professor delagtiggør os i sine e-mails fra Fader Ragheed... side 10

Bed for pastor Dmitry Shestakov

Reel frygt for fængslet usbekisk præsts helbred... side 11

To nye sycentre åbnet i Pakistan

Vi har nu hjulpet over 1.000 fattige piger i risiko for at blive misbrugt ... side 12

Bliv appelven (nyhed)

... side 14

Meditation

Åndeligt ord til
1. Peters Brev kap. 5, v. 6-11
Den brølende løve ... side 16

200 familier ramt af oversvømmelse i Pakistan fik hjælp

Deres huse og ejendele, ja, selv nogle af deres børn skyllede væk, da Pakistan tidligere på sommeren blev ramt af en frygtelig oversvømmelse i nærheden af Karachi.

Pakistans fattige befolkning, ikke mindst de fattige kristne, er desværre ikke blevet skånet, når naturens voldsomme kræfter har ramt landet i de senere år. Heldigvis har De og andre igen givet en gave til hjælp for disse familier i nød. 200 familier, hvilket svarer til omkring 1800 mennesker, har i slutningen af juli fået mad, medicin, tøj og kogeudstyr. Pigen på forsiden af Deres blad er Rakei. Hun er fra en af de tragedieramte familier, der har fået hjælp af Dansk Europamission. Hun har fortalt, hvordan hun så familiens hus falde sammen, da de store vandmasser skyllede ind over hendes landsby i Gadap.

Tak, fordi De måske har været med til at bringe Guds kærlighed til disse fattige mennesker, der så ubarmhjerteligt blev ramt af naturens kræfter. Må Gud velsigne Dem for Deres næstekærlighed.

De bedste hilsener

Henrik Due Jensen
Projektchef

dat hende så ved at stikke et sværd i halsen på hende. Hun var ikke mere end 13 år gammel, da hun blev martyr. Kun få år senere, da Konstantin den Store blev kejser, blev kristendommen erklæret en lovlige religion i Romerriget. Agnes og hundreder af andre kristne, der blev martyrer under Diokletians forfølgelse, var så stærke forbilleder for andre, især unge mennesker, at de i hobetal blev kristne. Bevægelsen var ikke til at stoppe med magt.

Raser over det kristne budskab

Lignende ting sker i vore dage: Selv helt unge mennesker vidner uforfærdet om deres tro, også selv om de ved, at det kan koste dem livet, når de bor i lande, hvor magter og myndigheder forsøger at gøre det forbudt at skifte fra flertallets religion til kristendommen. Også selv om de kristne kun forsøger at gøre godt mod deres medmennesker, bliver mange rasende over, at der ved de kristnes vidnesbyrd sættes spørgsmålstegn ved landets flertalsreligion, og det kan medføre dødsstraf. Måtte disse martyrs vidnesbyrd inspirere os til altid at sætte Kristus højere end alt andet, selv livet, hvis valget kommer til at stå mellem at bekende troen på Ham eller dø, og til ikke at være feje og føjelige over for verdens krav, men sætte troen på Kristus højere end vor egen ære og anseelse og accept i ”det gode selskab.”

Af Henrik Ertner Rasmussen

*Denne mor med barn
har overlevet de voldsomme
oversvømmelser i Pakistans
sydlige provinser. De blev ikke
glemt, men de tragiske hæn-
delser har nok brændt sig fast
på netbinden.*

Ramt af vandmasserne

Monsunregnen ramte Pakistan med hidtil uset styrke – Dansk Europamission hjalp gennem Tahir Saleem og hans team

I slutningen af juni og begyndelsen af juli ramte monsunregnen Pakistans sydlige provinser, Sindh og Baluchistan. I Sindh har vor samarbejdspartner, Tahir Saleem, plantet nye, små menigheder blandt de fattige kristne i nye bebyggelser, hvor der endnu ikke findes kirkebygninger. Ofte ligger disse nye landsbyer på de steder, der er mest udsatte for oversvømmelser.

Et af de steder, jeg besøgte i april, ligger ved et flodleje. Det var helt udtørret, da jeg så det, men under monsunregnen blev det fyldt op, og en dag, da der kom et ekstra stærkt regnskyl, løb den lille flod hurtigt over sine bredder, og indbyggerne måtte i al hast forlade deres lerklinede huse og flygte for livet. Mange mistede næsten alt, hvad de ejede, og mad var der ikke at få. Nogle blev revet med af vandmasserne, og af disse overlevede nogle ikke, andre gjorde.

Nødhjælpsoperationerne koncentrerede sig i første omgang om de større byområder, hvor skaderne var mest omfangsrige, men i de fattige distrikter uden for Karachi var hjælpen enten meget sent ude, eller den kom slet ikke – eller rettere: Den ville slet ikke være kommet, hvis ikke det havde været for Apostolic Church ved Tahir Saleem og hans team.

Alle børn græd og skreg

Nødhjælpsholdet talte blandt andet med Remtha Joggi, der er familieoverhoved. Han fortalte: ”Da oversvømmelsen kom, var det endnu tidligt om morgenen. Vi sov i vort hus, der kun har et rum, med vore ti

børn. Pludselig bemærkede min kone, at folk råbte og skreg, så hun stod op og trådte udenfor, hvor folderne kom under vand, så hun råbte, at vi alle skulle stå op. Vi kom ud af huset. Pludselig faldt min yngste datter, som ellers lå i mine arme, ned og blev revet med af vandet. Alle børn græd og skreg, og overalt råbte folk op. Som andre skyndte vi os op på taget af huset. Folk hjalp hinanden. Inden for 20 minutter stod vandet så højt, at vi kunne røre det. Vi tilbragte i alt en nat og to dage på taget under åben himmel

uden mad og drikke. Da vandet sank, tog min kone og jeg vore børn i vore arme og på skuldrene og forsøgte at komme til et sikkert sted. Vi gik på hovedvejen i den tanke, at nogen ville komme og redde os, men det var der ingen, der gjorde. Først efter tre-fire dage kom der en bus, som tog os med hertil (det sted, hvor nødhjælpssteamet opholdt sig, red.). Mens vi sad oppe på taget, så vi, hvordan vandet skyllede vores senge, tøj og ejendele bort. Vi kun-

Fortsættes næste side

På vej hjem med nødhjælp.

Ramt af vandmasserne

Fortsat fra forrige side...

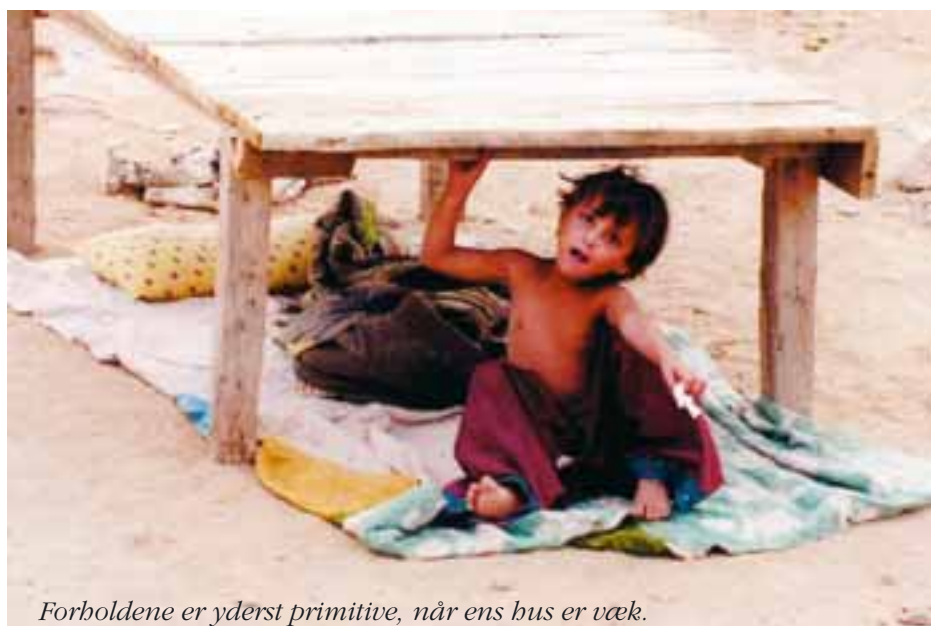

Nødhjælpstransporten med masser

ne intet gøre. Nu sidder vi så her under åben himmel. Ganske vist er vi på tørt land og har livet i behold, men vi har ingen hjælp fået, og hvis ikke vi får hjælp, vil vore børn dø. Vi har set et tv-hold, som garanterede os, at de ville kontakte regeringen og sørge for, at der kom hjælp ud til os, men der er ikke kommet nogen. Vi er svage og desperate efter hjælp. Vil I ikke nok hjælpe os, i Guds navn?"

Babli mistede tre børnebørn i vandmasserne

Pastor Tahir fortæller videre: En kvinde ved navn Babli, som er over 50 år, fortalte, at hun havde mistet

Forholdene er yderst primitive, når ens bus er væk.

af dyner til familierne

sine tre børnebørn i oversvømmelsen. Da vi mødte hende, græd hun og råbte på os om hjælp. Hun sagde: "Da oversvømmelsen kom, var der vand overalt. Folk forsøgte at bringe sig i sikkerhed. Vandet nåede os til livet, og små børn skreg. Jeg tog mine børnebørn og forsøgte at løbe, men jeg kunne ikke, jeg er for gammel til det. Jeg beder om, at Gud vil bringe mine børnebørn tilbage, så jeg kan se dem. Jeg elsker dem. Efter at vi kom i sikkerhed, har vi ikke haft ordentlig mad eller noget sengetøj, og børnene bliver alvorligt syge. Alle vore ejendele er skyllet væk. Nu er vi overladt til Guds barmhjertighed. Vi beder om,

at Han vil hjælpe os og sørge for mad til os, så vi kan overleve og lede efter vore børn." Efter det begyndte hun at græde.

Fra Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling fik vi en bevilling på 250.000 kr. fra DANIDAS nødhjælpsmidler, og vi har fra Dansk Europamission kunnet lægge godt 142.000 kr. oveni, som kommer direkte fra vore givere. Vi er meget taknemmelige for, at vore givere har sluttet op om at hjælpe vore partnere i Pakistan med at sørge for nødhjælp til de mange, som ingen andre nåede ud til i de fattige samfund uden for storbyen Karachi.

Ris til en fattig familie ramt af vandmasserne

Uhørt provokation mod den egyptiske stat

Egyptisk konvertit kræver, at staten anerkender retten til at blive kristen – hans advokat trues på livet af sikkerhedspolitiet

ISTANBUL, den 6. august –

En konvertit fra islam til kristendommen anlagde i uge 31 sag mod den egyptiske stat, fordi den nægter ham juridisk anerkendelse af hans ret til at skifte religion. Dette udløste et modsatrettet søgsmål af muslimske religiøse ledere og dødstrusler mod hans advokat.

Mohammed Ahmed Hegazy, 24 år, sagsøgte torsdag den 2. august Egyptens indenrigsministerium for at have afvist hans ansøgning om at erstatte islam med kristendom på hans identitetspapirer. "Jeg mener, at det er en naturlig rettighed for mig at antage den religion, jeg tror på, og ikke at have en dobbelt personlighed, og denne ret omfatter både mig og min kone såvel som det barn, vi venter," sagde Hegazy, som konverterede til kristendommen, da han var 16 år gammel.

Skønt egyptisk lov ikke forbyder konversion fra islam til kristendom, indeholder den ingen juridiske anvisninger på at skifte religion. Konvertitter til kristendommen skjuler normalt deres identitet for at undgå tortur og tvangsmæssig tilbagekaldelse af deres kristne tro fra familiemedlemmernes og sikkerhedspolitiets side.

Hegazy, hvis kone Zeinab er gravid i fjerde måned, siger, at han vil, at hans barn skal have en kristen fødselsattest. Parret, som blev tvunget til at holde en islamisk vielsesceremoni på grund af deres juridiske status som muslimer, ved, at et kristent identitetskort vil give deres barn mulighed for at deltage i kristne religionstimer i skolen, gifte sig i en kirke og åbenlyst deltage i gudstjenester uden at blive udsat for chikane.

Mohammed Ahmed Hegazy

Mamdouh Nakhla fra Kalema-centret for Menneskerettigheder, som har taget Hegazys sag, fortæller nyhedsbureauet Compass fra Cairo, at sagsanlægget har givet ham "store problemer." Adskillige muslimske religiøse ledere og lovkyndige under ledelse af sheik Youssef el-Badry har anlagt sag mod advokaten for at have opildnet til strid mellem trossamfundene og for at døbe muslimer. En kilde tæt på Nakhla fortalte Compass, at Egyptens sikkerhedspoliti, Efterretningstjenesten for statens Sikkerhed, indkaldte advokaten for at beordre ham til at trække sagen tilbage, ellers kunne han blive dræbt.

Dette er den første sag af sin art i egyptisk retshistorie, fortalte Nakhla til Agence France-Presse (AFP) torsdag den 2. august.

Konversion til islam er let ifølge loven

Juridisk gyldig konversion fra kristendom til islam forekommer regelmæssigt i Egypten. Mellem 2000 og 2006 var der 7.000 kristne, der antog islam ifølge en erklæring sidste år fra Egyptens øverste muslimske religiøse leder, storimamen af Al-Azhar, sheik Muhammad Sayed Tantawi.

Derimod er konversion fra islam til en anden religion umulig ifølge egyptisk lov. "Så længe paragraf 2 i forfatningen forbliver uændret, vil kristne, jøder og bahaier, ja, alle, som ikke er muslimer, være ufordelagtigt stillet," sagde Helmy Guirguis fra Den koptiske forening i Storbritannien til Compass fra London.

Paragraf 2 i den egyptiske forfatning bestemmer sharia, dvs. islamisk lov, som grundlag for egyptisk lov. Ifølge de fleste almindeligt accepterede fortolkninger af sharia i Egypten er frafald fra islam en strafbar forseelse.

Mufti tilbagekalder liberal fortolkning

Sidste måned tilbagekaldte stormufti Ali Gomaa, den næsthøjeste rangerende egyptiske religiøse leder, sin tidligere udtalelse om, at muslimer frit burde kunne vælge en anden religion end islam. Gomaa havde skrevet i et internetforum drevet af Washington Post og Newsweek, at det at forlade islam var en synd, som var strafbar fra Guds side, men at handlingen ikke krævede en timelig straf, fortalte AFP. Dette nyhedsbureau offentliggjorde senere en tydeliggørelse fra Gomaas kontor om, at frafald udgjorde undergravende virksomhed og derfor for tjente straf.

I de seneste år er der dog dusinvis af koptere (egyptiske kristne), som er konverteret til islam, men som senere har ønsket at vende tilbage til deres oprindelige tro, og som med held har fået deres juridiske status ændret. Nakhla er en af flere advokater, som i øjeblikket forsvarer en gruppe koptere, hvis sag skal behandles af Egyptens Højeste administrative Domstol den 1. september.

En udfordring uden fortilfælde

Hegazy, som er født i Port Said, er den første, der er født som muslim og åbent bestrider regeringens restriktioner mod konversion bort fra islam. "Jeg tror, der er tusinder af konvertitter," sagde Hegazy, idet han antydede, at han havde deltaget i store møder og konferencer for konvertitter fra islam til kristendom. Henvendt til denne gruppe sagde han: "Kom ud af jeres ghetto og opret organisationer, der kan være jeres fortalere og forsvare jeres rettigheder. Svaret er ikke at undslippe eller forlade landet, men at kæmpe og stride for vore rettigheder her i vort eget land."

I et interview opfordrede Hegazy regering til at anerkende eksistensen

af konvertitter og helt at slette religionsangivelsen på de nationale identitetskort.

Eftersom han havde været i fængsel og var blevet tortureret i 2002, da politiet opdagede hans konversion, sagde Hegazy, at han ikke var optimistisk med hensyn til at vinde sagen. "Martyriet ville være meget bedre end at være fængslet under så radikal og fundamentalistisk en myndighed," sagde han. Han har offentliggjort en lille bog med 31 digte ved navn Sherines Latter. I et digt genkalder han sig den mishandling, han var udsat for af Ashraf Ma'alouf, en officer i sikkerhedspolitiet, som angiveligt torturerede ham for at have konverteret til kristendommen.

Brutal behandling af andre konvertitter til kristendommen

I sidste måned torturerede egyptisk politi brutalt kvinden Shaymaa Muhammad al-Sayed, som var konverteret fra islam til kristendom. Derefter overgav de hende i hænderne på hendes islamistiske familie, som tævede hende bag politistationen og nu holder hende hjemme.

I april løslod sikkerhedsofficerer en anden konvertit til kristendommen, Bahaa el-Akkad, som havde siddet fængslet uden sigtelse i to år.

(Kilde: *Compass Direct News*)

Skattefradrag og CPR-numre

Reglerne for skattefradrag for gaver givet til almenevelgørende organisationer er blevet ændret. I 2007 kan man give op til 14.100 kr. og få fradrag for 13.600 kr. pr. person. De første 500 kr. er der fortsat ikke fradrag for. Giver man til flere organisationer, kan man lægge beløbene sammen. Det samlede gavebeløb til en organisation pr. år skal dog være på mindst 500 kr., for at det kan indgå i et fradrag, se Skats hjemmeside www.skat.dk under rubrik 55: Gaver til foreninger mv.

Fordel at sende Deres CPR-nummer nu

Tidligere har man som gavegiver selv skullet påføre fradragsbeløbet på selvangivelsens rubrik 55. Fra og med indkomståret 2008 vil beløbet være fortrykt på selvangivelsen og være at finde i den personlige skattemappe på Skats hjemmeside. Det kræver blot, at man oplyser sit CPR-nummer til de organisationer, man har støttet. De almenevelgørende organisationer er pligtige til at indberette givers CPR-nummer og samlede gavebeløb til Skat. Loven indebærer yderligere, at fradrag for gaver i 2008 bliver gjort betinget af, at man opgiver sit CPR-nummer til organisationerne.

For Dansk Europamission betyder det, at vi har brug for vore givers CPR-numre. Ved at gøre det nu frem for sidst i 2008, hjælper De os med at fordele opgaverne over en længere periode. Sammen med Deres CPR-nummer har vi brug for navn, adresse, bynavn og gerne venne-

nummer på girokortet for at være sikker på, vi får registreret det korrekt.

Vi modtager gerne oplysningerne:

- På CPR-blanketten nedenfor
- pr. e-mail: daneu@daneu.dk
- pr. tlf.: 44 44 13 13, telefontid normalt kl. 9-15.
- som meddelelse på en gaveoverførsel via netbank
- som meddelelse på et girokort

Vi respekterer selvfølgelig, hvis De vælger ikke at ville oplyse Deres CPR-nummer og dermed fravælger muligheden for at få fradrag i 2008.

[Tak for hjælpen med at administrere den nye ordning.](#)

Sendes til:

Dansk Europamission
Postboks 60
2880 Bagsværd

Tilmelding til skattefradrag 2008

Navn

Adresse

Postnr. By

CPR-nr.

“At have undervist en martyr er noget ganske andet”

Professor delagtiggør os i sine e-mails fra Fader Ragheed

ROM, 13. juni 2007. “Situationen her er værre end helvede,” skrev fader Ragheed Ganni til en tidligere professor, dagen før han og tre diakoner blev skudt efter søndagens messe i Mosul i Irak.

Fader Robert Christian, teologiprofessor ved St. Thomas Aquinas’ pavelige Universitet, Angelicum, i Rom, talte ved sjælemessen, som blev holdt på skolen tirsdag. Der havde fader Ganni studeret teologi og økumenisme.

Den 3. juni blev fader Ganni og tre diakoner, Basman Yousef Daoud, Ghasan Bidawid og Wadid Hanna, dræbt foran Helligåndskirken.

Fader Christian begyndte sin homili med ordene: “Lørdag den 2. juni modtog jeg en e-mail fra Mosul. Der stod bl.a. som følger: ‘Situationen her er værre end helvede, og min kirke er blevet angrebet et par gange mere, siden vi sidst mødtes. I sidste uge blev

to vagter inde i kirken såret efter et angreb. Vi vil mødes i nær fremtid og snakke om alle disse begivenheder. Gud velsigne dig, Ragheed.’”

Fader Christian fortsatte: “Kaldæernes patriark kaldte dem martyrer. Og martyrer, som er i tæt overensstemmelse med Jesu Kristi lidelse og død, er siden den kristne oldtid blevet æret som helgener.”

Et helvede

Et helvede. Det var, hvad Fader Christian kaldte det, som “de efterladte oplever: Ragheeds familie og venner, den flok, han var præst for; hans Kaldæerkirke, andre kristne, og ja, også muslimer, som er fanget i den meningsløse malstrøm af blindt had og vold, som præger dagligdagen i Irak.”

“Ragheed kunne være flygtet,” sagde Fader Christian videre. “Så vidt jeg ved, kom han til Italien tre gange, efter at han ved afslutningen af sin licentiat-

grad i økumenisme på Angelicum var vendt tilbage til Mosul.

“Men Ragheed havde en stærk følelse af præstelig pligt til at være en ikon af Den gode Hyrde for sit folk.”

Kristne lider dobbelt

Fader Christian oplæste også en besked, han havde modtaget fra fader Ganni i oktober. Den lød som følger: “Kære fader Christian! Hvordan har du det? Jeg er meget glad for din besked og for at vide, at der er mennesker, som stadig tænker på og beder for mit land. Situationen er, som du kan læse det i nyhederne, rædselsfuld. Kristne lider dobbelt; for det første pga. situationen, for det andet pga. deres religion.

Pavens tale tændte en ild i byen. En syrisk ortodoks præst blev halshugget, min sognekirke blev angrebet fem gange. Jeg blev truet, selv før den præst blev kidnappet, men jeg var meget forsigtig med at bevæge mig rundt. Jeg udsatte min ferie to gange, fordi jeg ikke kunne forlade byen under sådanne omstændigheder.

Jeg planlagde at rejse til Europa den 18. september, men jeg rykkede det til den 4. oktober. Så var jeg nødt til at ændre den dato til den 1. november.

Ramadanen var en katastrofe for os i Mosul. I hundredvis af kristne familier flygtede ud af byen, heriblandt min familie og mine onkler. Ca. 30 mennesker efterlod alle deres ejendele og flygtede, fordi de var blevet truet. Det er ikke let, men Guds nåde giver støtte og styrke. Vi ser døden i øjnene hver dag her.”

Modigt vidnesbyrd

Disse ord viser, fortsatte fader Christian, at fader Ganni “vidste, at han så en dødstrussel i øjnene pga. sin tro. Men han vidste også, at det var hans pligt at

blive der og aflægge modigt vidnesbyrd om vores tro på den genopstandne Herre.”

Professoren fortsatte: “Vi er vant til at undervise fremtidige kirkeledere. Når vi hører, at en af vore elever er blevet biskop, fryder vi os. Men at have undervist en martyr er noget ganske andet. Og undertiden lærer vi professorer af vore elever.

“Følelserne er stærke: Bedrøvelse, smerte, vrede og en følelse af hjælpeløshed. Vi er imidlertid klar over, at vi står foran et menneske, som var klar til at betale den højeste pris, et menneske, som ønskede at leve og dø heroisk, et menneske, som var rede til at udgyde sit blod for de troendes liv. Denne viden ydmyger os.”

Legeme og blod

Fader Christian forklarede kilden til Fader Gannis sjælsstyrke: “Fader Ragheeds styrke var eukaristien, og i sine homilier (prædikener) underviste han de troende om Jesus, som blev ofret og genopstod, at Hans legeme og blod styrkede enheden blandt medlemmerne af Kristi mystiske legeme. Må eukaristien give os mod til at leve og dø som Fader Ragheed.

At give efter for fristelsen til hævn ærer ikke Fader Ragheed, men det gør arbejdet for fred og dialog og opbyggelse af en civilisation af kærlighed.”

Søndag blev endnu en sjælemesse holdt af Fader Joseph Chedid i St. Roukoz-kirken tilhørende den maronitiske Antoniterorden i Libanon.

I sin homili talte Fader Chedid, antoniterpræst og ven af Fader Ragheed, om “de martyrs sjæle, hvis blod blev udgydt som vidnesbyrd om Guds ord.”

Han bad de troende bede til Jesu hellige hjerte for det irakiske folk, og især for de kristne, om at fjerne de “mørke skyer, som hænger over dem som følge af den frygtelige situation, de gennemlever.”

(Kilde: www.zenit.org)

Bed for pastor Dmitry Shestakov

AF HENRIK ERTNER RASMUSSEN

Reel frygt for fængslet usbekisk præsts helbred

Pastor Dmitry Shestakov (også kendt som ”David”) var præst ved Full Gospel Pinsekirken i byen Andijon i Usbekistan. Han blev den 9. marts i år idømt fire års arbejdslejr og blev i maj overflyttet fra en fangelejr nær Tashkent til en lejr i Navoi med endnu strengere regimente. Han er blevet udsat for så hårde vilkår, at hans nærmeste frygter for hans helbred, og de er bange for, at han ikke skal overleve opholdet i fangelejren. Hans eneste forbrydelse er, at han har ledet en kristen kirke, som ikke er registreret, selv om den gentagne gange har forsøgt at blive registreret.

Sagen mod Dmitry Shestakov har været præget af så mange uregelmæssigheder og direkte ulovligheder i proceduren fra myndighedernes side, at det mere end antyder, at man nærmest for enhver pris har villet have ham idømt en langvarig frihedsstraf, uanset om han bevisligt havde begået ulovligheder eller ej.

Da flere andre kristne ledere i Usbekistan er blevet knækket efter langvarige fængselsophold, er der også en reel bekymring for, hvordan hans tro skal overleve. Han er nemlig blevet nægtet at have en bibel i fængslet, og han bliver forhindret i at knæle ned og bede. Disse restriktioner er en klar overtrædelse af internationale normer for behandling af fanger. Som for at føje spot til skade er han blevet tilbudt et eksemplar af Koranen i stedet for. Han må heller ikke modtage besøg af hverken familie eller venner i lejren.

Da han blev ført bort til afsoning,

Pastor Dmitry Shestakov er idømt fire års arbejdslejr i Usbekistan.

blev det filmet med et videokamera. Denne film cirkulerer nu blandt kristne i Usbekistan. Det bemærkelsesværdige er, at den viser den yngste af Dmitry Shestakovs tre døtre, da hun tager afsked med sin far. Hun er kun fem år gammel, men hun beder for sin far, for at han må forblive standhaftig i troen. Det er ikke nogen selvfølge, da nogle tidligere fængslede kirkeledere, som oven i købet har været velkendte i udlandet, og hvis sager har været fremme i medierne, faktisk har fået deres personlighed knust i den tid, de har siddet i fængsel. De er ikke længere i stand til at lede andre på troens vej. I bedste fald har en lille rest af tro overlevet hos dem.

Bed derfor af hjertet for denne præst og andre kristne ledere, der er i fængsel eller arbejdslejr i Usbekistan! Det er muligt at skrive opmuntrende breve til hans familie. Dansk Europamission kan formidle dem videre, men vi ønsker ikke at offentliggøre familiens adresse, da det kan medføre yderligere problemer for dem.

To nye sycentre åbnet i Pakistan

Vi har nu hjulpet over 1.000 fattige piger i risiko for at blive misbrugt

Pastor Tahir Saleem arbejder utrætteligt videre for at hjælpe piger, der har været udsat for eller er i risiko for at blive misbrugt, nærmest som slavearbejdere, somme tider også seksuelt. De fleste af pigerne er kristne, men der kommer også muslimske piger og tigger om at måtte deltage i syundervisningen, fordi de på grund af dyb fattigdom har været udsat for den samme behandling som de kristne piger. Mange af de rige tror bare, at de kan tillade sig hvad som helst over for de fattige, især hvis disse tilhører et af de religiøse mindretal. Ofte er det også berusede mænd, der begår overgrebene på de fattige piger. I visse tilfælde er det unge fyre fra rige hjem, der holder fest med deres venner, og her indgår så et overgreb på rengøringspigen i huset. I pakistansk kultur er det den største skam, der kan overgå en kvinde, og derfor ender mange ofre for disse overgreb med at begå selvmord. Mange af dem, som vi har hjulpet gennem pastor Tahir, har været på selvmordets rand, og derfor takker de os i Dansk Europamission for, at vi har reddet deres liv.

42 sycentre til fattige kristne piger

Med de to nye sycentre, som nu er åbnet i den lille by Kasur i Punjab, ikke så langt fra Lahore, samt tre nye, som vil være åbnet, når dette blad bliver udgivet, er vi oppe på at støtte 42 sycentre, hvor 1.170 unge piger enten har gennemgået eller er ved at gennemgå den syundervisning, som Apostolic Church tilbyder

Disse piger er taknemmelige for, at de er kommet på syskole. Mere end tusind er begyndt på syskoler rundt omkring i Pakistan, efter at Dansk Europamission er begyndt at støtte. Og der er stadig mange, vi kan hjælpe...

til unge piger, der har brug for at lære et andet erhverv end at gøre rent i de rigeres huse, hvor de risikerer at blive groft misbrugt. 559 piger har til dato gjort deres syuddannelse færdig, og 611 piger er i gang med en syuddannelse.

Tahir har haft tid til at sætte de nye sycentre i gang på trods af, at han og hans team også har været stærkt optaget af at bringe hjælp til de store områder af det sydlige Pakistan, som har været ramt af de værste oversvømmelser i mands minde. Nødhjælpsindsatsen er nu tilendebragt, og heldigvis har sycentret i

landsbyen Khuda ki Basti, som blev ramt af oversvømmelserne, ikke været direkte berørt af oversvømmelsen, da det lå på første sal i et solidt bygget hus.

Lad os sige Gud tak, fordi Han bevarede dette sycenter fra oversvømmelsen, og fordi Han har givet så mange flere piger mulighed for at slippe ud af den vanærende situation, de har været i, og få fornyet og forøget deres selvværd ved at kunne forsørge sig selv og tilmed hjælpe deres familier ud af fattigdomsfælden!

*Shahdia til venstre
i billedet kommer fra
en fattig familie.
Hun er blevet forulem-
pet på det groveste af
en rig familie. Hvis hun
siger, hvad der er sket
med hende, vil hun dø,
har den rige advaret.
Men nu - efter at hun er
begyndt på sycentret -
føler hun sig tryk.*

BLIV APPELVEN

Danmark er et frit land. Vi er privilegerede ved at have trosfrihed, forsamlingsfrihed og ytringsfrihed. Rettigheder, vi regner for naturlige, næsten tager for givet. Der er andre, som har arbejdet for, at vi kan nyde disse friheder. I vores naboland mod syd for kun 70 år siden var situationen en ganske anden. Her er et uddrag af en tysk præsts oplevelser:

“Først hentede de kommunisterne, og jeg opløftede ikke min stemme – fordi jeg ikke var kommunist. Så hentede de socialisterne, og jeg opløftede ikke min stemme – fordi jeg ikke var socialist. Så hentede de fagforeningsmændene, og jeg opløftede ikke min stemme – fordi jeg ikke var fagforeningsmand. Så hentede de jøderne, og jeg opløftede ikke min stemme – fordi jeg ikke var jøde. Så hentede de mig –

og der var ingen tilbage, som opløftede deres stemme for mig.”

(Pastor Martin Niemöller, 1945)

Beretningen fortæller noget om vigtigheden af, at vi tager initiativ til at hjælpe vores næste og taler andres sag, særligt når de ikke har mulighed for selv at protestere.

Jesus talte de udstødtes sag, de fattiges sag, synderes sag. Han talte også de bundnes sag over for Satan ved at drive dæmoner ud. Han sagde sandheden over for samfundets ledere ved at påtale deres hykleri og magtmisbrug.

Også i dag er der brug for, at vi udviser mod. At vi taler vore trosfællers sag, når de behandles uretfærdigt. Dansk Europamission får regelmæssigt kendskab til sager, hvor kristne, alene fordi de er kristne, bliver udsat for diskrimination, vilkårlig fængsling, store bøder mv. Listen over uretfærdigheder er lang. Landene, hvor det sker, har i de fleste tilfælde national lovgivning om religionsfrihed eller har indgået internationale forpligtelser om religionsfrihed. Denne frihed får de kristne dog ikke glæde af.

Vi ønsker sammen med Dem at gøre en forskel ved at tale de forfulgtes sag i bøn over for Gud, ved gennem protestskrivelser at appellere til myndigheder om at gribe ind eller ved at sende opmuntringsbreve til fængslede. Nytter det at sende breve til myndigheder? Her er et eksempel på, hvilken effekt det kan have.

Politikere i Pakistan har foreslået en ny frafaldslov, en lov, som søger at forhindre frafald fra islam. Hvis loven bliver vedtaget, vil det være et stort tilbageskridt for religionsfrihe-

Nyhed

Ja, jeg ønsker at være appellen

Jeg ønsker at modtage appelbrevet pr. post

Jeg ønsker at modtage appelbrevet pr. e-mail

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. _____ By: _____

E-mail: _____

den i landet. I landsbyen Charsadde i det nordvestlige Pakistan var 500 kristne blevet presset til at konvertere til islam. De kristne frygtede for konsekvenserne, og myndighederne havde ikke givet dem den nødvendige beskyttelse. Efter stort internationalt pres vendt mod Pakistans ambassade er situationen nu blevet mere rolig i landsbyen Charsadde, og regeringen er nu modstander af den foreslåede frafaldslov – takket være appelvenners indsats. (Kilde: *Norsk Misjon i Øst*)

Der er mange andre eksempler på, at et massivt internationalt pres på myndigheder forandrer de kristnes situation. For de kristne i de pågældende lande er det en stor opmuntring at opleve opbakning og sammenhold fra trosfæller i en anden del af verden. Jo flere, der sender appelbreve, desto større pres på myndighederne og desto større opmuntring til de kristne. Derfor er der brug for Deres medvirken.

Dansk Europamission ønsker at opbygge en fast kreds af appelvenner, som står klar, når kristne behandles uretfærdigt. Som appellen vil De op til fem gange årligt modtage en baggrundsbeskrivelse af en sag samt et færdigskrevet protestbrev. Brevet har adresse på, så det skal blot underskrives af Dem og sendes til den anførte modtager. De bliver appellen ved at udfylde nedenstående blanket og sende den til Dansk Europamission, Postboks 60, 2880 Bagsværd.

Løft din stemme og kæmp for de forfulgte kristne!

MØDER I SEPTEMBER

v/ Henrik Ertner Rasmussen

Søndag den 9. september kl. 14.00
Vigerslev Kirke, Lykkebovej 1, 2500 Valby
Arabisk gudstjeneste

v/ Arabinda Dey, Calcutta

Søndag den 2. september kl. 19.00
Kvaglund kirke, Kvaglundparken 18, 6705 Esbjerg Ø
Lovsangsaften med vidnesbyrd fra Indien

Søndag den 9. september kl. 10.30

Københavns Frimenighed, Serridslevvej 2B, 2100 København Ø
Prædiken til gudstjenesten

Harald Asian Christian Fellowship, Haraldskirken, kl. 16.00
Høje Gladsaxe Torv 3, 2860 Søborg

Prædiken på urdu og hindi, derefter kaffe i kælderen.

Mandag den 10. september kl. 13.30-16

Haraldskirken, Høje Gladsaxe Torv 3, 2860 Søborg
Lystændingsbøn samt eftermiddagsmøde

Samme sted kl. 17.30-19.30

Fyraftensmøde

V/ Poul Thomsen

Vil du hjælpe med pakning af nødhjælpsforsyninger?

Alle – erfarne som uerfarne – er hjerteligt velkomne til at deltage i sortering og pakning af nødhjælpsforsyninger i uge 39, den 24. – 28. september 2007, i Gatten, Himmerland. Forhør nærmere om, hvor mange dage reelt bliver pakkedage – det er alt efter, hvor meget der er kommet ind.

Yderligere information fås hos Poul & Elsie Thomsen på tlf. 98 66 30 35.

STRIK EN BAMSE TIL EN FATTIG DRENG ELLER PIGE

Ønsker du opskriften på disse bamser, så skriv til Dansk Europamission - så sender vi opskriften gratis. En farverig bamse som denne kan glæde et barn på eksempelvis børnehjemmet i Indien. Vi tager gerne bamserne med ved førstkommande besøg. Tak.

Du kan få opskriften tilsendt ved at skrive til: Dansk Europamission, Postboks 60, 2880 Bagsværd. Eller skriv til vor e-mail: daneu@daneu.dk – så sender vi opskriften elektronisk.

Meditation Wegführung

Åndeligt ord til

1. Peters Brev kap. 5, v. 6-11

Den brølende løve

”Kast al jeres bekymring på ham, for han har omsorg for jer. Vær årvågne og på vagt! Jeres modstander, Djævelen, går omkring som en brølende løve og leder efter nogen at sluge; stå ham imod, faste i troen, I ved jo, at de samme lidelser rammer jeres brødre her i verden.

Og når I må lide her en kort tid, vil al nådes Gud, som har kaldet jer til sin evige herlighed ved Kristus Jesus, selv udruste, støtte, styrke, grundfæste jer.”

Lidelse og forfølgelse kan give jer lejlighed til at aflægge vidnesbyrd for menigheden (Lukasevangeliet kap. 21, v. 13)

- føre til, at forfølgerne omvendtes (Apostlenes Gerninger kap. 7, v. 60)
- udløse menighedsvækst (Apostlenes Gerninger kap. 11, v. 19-21)
- og kan styrke troen (Filipperbrevet kap. 1, v. 12).

Men man glemmer let, at lidelser og forfølgelse også – som Jesus udtrykker det i lignelsen om sædemanden og de fire slags sædejord – kan blive til anstød for mennesker, så at de pga. trængsler eller forfølgelser opgiver Guds ord (Mattæusevangeliet kap. 13, v. 5-6 & 21).

Lidelser og forfølgelse kan således ”sluge” os (1. Peters Brev kap. 5, v. 8). Derfor opfordrer Peter os til at kaste vore bekymringer på Gud og være årvågne, og det gælder ikke kun de forfulgte kristne selv, men os alle, som ser, at ”de samme lidelser rammer jeres brødre her i verden” (1. Peters Brev kap. 5, v. 9).

- Lad os takke for hvert eneste land, hvor kristne kan leve og bekende deres tro uden forfølgelse og frygt
- Lad os bede for de forfulgte kristne og deres familier over hele verden
- Lad os velsigne forfølgerne og bede for forfølgernes omvendelse, for at de som Paulus gennem Guds overvældende kærlighed skifter fra at være forfølgere til at være fredelige bekendere af Jesus.

(Kilde: Sounds 1/2007
Dr. Thomas Schirrmacher)